

ville; men det kommer an paa Fabrikkerne selv. Vi kunne ikke stille vore Forbringer ned, det er der ikke Tale om. Derimod kan der naturligvis godt være Tale om, at man ikke absolut paa Dre og Skilling tager Hensyn til det Allerbilligste. — Jeg har endnu en Bemærkning at gjøre i Anledning af Betænkningens Nr. 196. Udvalget siger der, at det tiltræder Forslaget om at hvide et Statstilskud af 1,500 Kr. til Polikliniken i Kjøbenhavn, under Forudsætning af, at Kjøbenhavns Kommune giver et tilsvarende Beløb. De Herrer have ikke optaget det i selve Lovens Text, men jeg indrømmer villig, at naar det staa saaledes og er accepteret af Regeringen, saa behøves det jo heller ikke. Forholdet er imidlertid det, at jeg meget tvivler paa, at det vil kunne lykkes i det Finantsaar, vi nu komme ind i, at faae Kjøbenhavns Kommune til at hvide noget Tilskud, men paa den anden Side har Kjøbenhavns Kommune nu for ganske nylig af Midler, der staa under dens Tilsyn ydet et Bidrag af 2,000 Kr., og jeg vil tillade mig at spørge det ærede Udvalg, om det har Noget imod, at det Tilskud af 2,000 Kr., som der nu for ganske nylig er ydet Polikliniken, maa gjælde for, at Kjøbenhavns Kommune yder et tilsvarende Beløb til det, jeg har foreslaaet, skal hvides af Staten; thi ellers er jeg meget bange for, at denne Anstalt, som dog Udvalget ligesaa vel som jeg har Interesse for, ikke vil opnaa det Tilskud, som der her er Tale om. Jeg har nemlig spurgt mig for, og Sagen forholder sig, som jeg her siger.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Jeg antager ikke, at der fra Rigsdagens Side vil lægges nogen Vægt paa, hvorfra de kommunale Midler skaffes til Veie, som Borgerrepræsentationen i Aar har bevilget til Polikliniken, og derfor tror jeg heller ikke, at det vil volde nogen Vanskelighed. I det Mindste skal det blive overveiet i Udvalget og blive forhandlet mellem 2den og 3die Behandling. — Med Hensyn til det kgl. Theater skal jeg nu, da Ministeren nærmere har forklaret sit Forslag, blot i Korthed begrunde Udvalgets Stilling i denne Sag, idet jeg antager, at de ærede Herrer af Udvalgets Mindretal, der ikke heller have tiltraadt

Forslaget, selv ville betegne deres Standpunkt, forsaavidt det indeholder noget Afvigende. Det er beklageligt, at Forslaget fremkommer paa saa sent et Tidspunkt. Jeg retter ikke nogen Vebredelse til den ærede Minister af den Grund; det er muligt, at Ministeren ikke har kjendt det før i den allersejeste Tid. Men det gjør det naturligvis vanskeligt at tage alle de Detailler med i Betragtning, som det er absolut heldigst at tage med i Betragtning. Det, der imidlertid er Hovedsagen og maa være det Afgjørende for os, er det finantsielle Spørgsmaal. Jeg skal derfor heller ikke komme ind paa den æsthetiske Betydning, som det kunde have, at der blev spillet paa 2 Scener, saa meget mindre som jeg slet ikke tillægger mig nogen Evne til at bedømme det, men det finantsielle Spørgsmaal er Spørgsmaalet om Balance. Derfor det var utvivlsomt, at vi ved en saadan Foranstaltning fikrede Statskassen mod fremtidigt Tilskud til det kgl. Theater, saa vilde Spørgsmaalet jo være meget lettere, saa vilde der jo kunne gjøres ganske andre og meget forskjellige Betragtninger gjældende. Det foreligger imidlertid ikke efter det Forslag, der foreligger fra Ministerens Side, vil der fremdeles blive Underbalance og et ikke ubetydeligt Tilskud fra Statskassens Side til det kongelige Theater. Nu siger den ærede Minister: Ja, men der er Udsigt til og endogsaa overveiende Sandsynlighed for, at det vil betale sig, saaledes at vi fik en mindre Underbalance eller slet ingen. Men det, Ministeren bygger det paa, er kun en Forhaabning, en Beregning er det egentlig ikke. Der foreligger ganske vist en Sandsynlighedsberegning af, hvad Indtægten vilde kunne blive af Dagmartheatret, naar det kgl. Theater overtog det og opførte reciterende Stuepil derpaa, men der foreligger ikke, og kan paa Grund af den korte Tid ikke godt foreligge, nogen virkelig Beregning eller motiveret Fremstilling af, hvilken Indflydelse det vilde faae paa det kgl. Theaters Bedrift i samme Tid, thi det er vienssynligt, at det haade med Hensyn til Abonnement og Besøg i det kgl. Theater vil faae en skadelig Indflydelse, at der samtidig spilles paa et andet Theater. Det er derfor ikke muligt i dette Øeblik at overse, hvilke finantsielle Konsekvenser der vil komme deraf, men der er